

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. december 2023
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Freja Bache Linnebjerg
Loop
Sagsnr.: 2023-05845
Dok.: 2982128

Besvarelse af spørgsmål nr. 1318 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1318 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. september 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1318 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor DUP ikke har en direkte adgang til at søge i politiets registre, og vil ministeren redegøre for fordele og ulemper i den forbindelse?”

Svar:

1. Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagemyndigheden) behandler både klager over personalet i politiet og anklagemyndigheden (såkaldte adfærdsklager) og efterforsker straffesager mod personalet i politiet og anklagemyndigheden.

For så vidt angår adfærdsklager følger det af retsplejelovens § 1019 c, at Politiklagemyndigheden undersøger sagen og sørger for, at alt relevant materiale tilvejebringes. Politiet og anklagemyndigheden stiller det materiale og de oplysninger til rådighed, som Politiklagemyndigheden anmoder om, og Politiklagemyndigheden kan indhente oplysninger fra klageren, indklagede og andre, jf. bestemmelsens 2. og 3. pkt.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at det forudsættes, at politiet også på anden måde bidrager til sagens oplysning, f.eks. ved at besvare forespørgsler fra Politiklagemyndigheden om bestemte aspekter i sagen, jf. bemærkningerne til § 1019 c i lovforslag nr. 88 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love af 9. december 2009.

For så vidt angår efterforskning af straffesager mod personalet i politiet og anklagemyndigheden følger det af retsplejelovens § 1020 c, stk. 1, at Politiklagemyndigheden ved behandlingen af sager om strafbare forhold begået i tjenesten af politipersonale eller andet personale under efterforskningen udøver de beføjelser, der ellers tilkommer politiet.

Spørgsmålet om, hvorvidt Politiklagemyndigheden bør have direkte adgang til politiets systemer, er hverken behandlet i forarbejderne til lov nr. 404 af 21. april 2010 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny politiklageordning m.v.), hvorved Politiklagemyndigheden blev etableret, eller Justitsministeriets betænkning nr. 1507 om behandling af klager over politiet, der lå til grund for det nævnte lovforslag.

Justitsministeriet kan i forlængelse heraf oplyse, at den gældende ordning, hvor politiet og anklagemyndigheden skal stille alt relevant materiale til

rådighed for Politiklagemyndigheden, er udformet på den for tilsyns- og klagemyndigheder mest almindelige måde. Det må efter Justitsministeriets opfattelse anses som usædvanligt, hvis en tilsynsmyndighed tildeles en direkte og ubegrænset adgang til en anden myndigheds sagsbehandlingssystemer, samt give anledning til overvejelser af navnlig databeskyttelsesretlig karakter.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet desuden indhentet en udtalelse fra Politiklagemyndigheden, der har oplyst følgende:

”Politiklagemyndigheden kan oplyse, at når Politiklagemyndigheden modtager en anmeldelse/klage, indhenter Politiklagemyndigheden relevant materiale typisk via ledelsessekretariatet i den konkrete politikreds eller fra Rigspolitiet. Det varierer, hvor lang tid det tager for politikredse/Rigspolitiet at fremsende oplysningerne til Politiklagemyndigheden. I nogle tilfælde kan det tage flere uger, fra en anmodning fremsættes, og til oplysningerne modtages.

En direkte adgang til at søge i politiets registre vil give Politiklagemyndigheden mulighed for at få adgang til relevante oplysninger hurtigere og uden at involvere politikredse eller Rigspolitiet. Politiklagemyndigheden vil herunder med det samme kunne indsamle oplysningerne og vurdere, hvorvidt der findes oplysninger, som er relevante for en konkret sag. Dette må antages i nogle tilfælde at medføre en hurtigere sagsbehandling hos Politiklagemyndigheden. Samtidig må det forventes, at Politiklagemyndighedens ressourceforbrug vil blive forøget som led i, at Politiklagemyndigheden selv forestår indhentelse af oplysningerne.

Det bemærkes, at politiets data og oplysninger findes i flere registre/systemer, og at det ikke vil være relevant for Politiklagemyndigheden at få adgang til alle registre/systemer. Det bemærkes ligeledes, at Politiklagemyndigheden i nogle tilfælde fortsat vil have behov for samarbejde med politikredse i forhold til, om Politiklagemyndigheden har identificeret de rette oplysninger.

Politiklagemyndigheden har på nuværende tidspunkt ikke foretaget en endelig samlet vurdering af, hvorvidt en selvstændig adgang til politiets systemer vil være at foretrække.”

3. Justitsministeriet har desuden til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Efter Rigspolitiets opfattelse rejser etablering af en direkte adgang (terminaladgang) til politiets systemer en række retlige problemstillinger samt spørgsmål af mere principiel karakter.

Rigspolitiet bemærker i den forbindelse, at terminaladgang til politiets systemer ikke vil fjerne Politiklagemyndighedens behov for fortsat at modtage oplysninger fra politiet, herunder oplysninger om, hvorvidt Politiklagemyndigheden har identificeret de rette oplysninger. På den baggrund vurderer Rigspolitiet, at adgang for Politiklagemyndigheden til selv at tilgå oplysninger i politiets systemer ikke vil medføre en tilsvarende mindre administrativ byrde for politiet. Hertil kommer, at der vil være udgifter forbundet med etablering og drift af de direkte adgange til politiets systemer samt bl.a. behov for kontrol med, at medarbejdere i Politiklagemyndigheden med terminaladgang alene har tilgået oplysninger, der er relevante for den konkrete sagsbehandling.

Rigspolitiet skal videre påpege, at det vil være usædvanligt og give anledning til principielle overvejelser, hvis en uafhængig tilsynsmyndighed tildeles direkte søgeadgang til politiets systemer, herunder interne sagsbehandlingssystemer.

En terminaladgang for Politiklagemyndigheden til politiets systemer vil efter Rigspolitiets vurdering rejse en række spørgsmål i forhold til behandling af personoplysninger, der vil skulle afklares, såfremt man ønsker at gå videre med overvejelserne om at give en sådan terminaladgang. Det skyldes, at der med en terminaladgang til politiets systemer gives en bred og ikke afsondret adgang til oplysninger til behandling af et begrænset antal sager. Ved etablering af terminaladgange vil det endvidere generelt være vanskeligt at sikre, at der alene sker videregivelse af de specifikke oplysninger, der er påkrævede for varetagelsen af myndighedens opgaver.

Terminaladgang medfører dermed en ukontrolleret videregivelse af personoplysninger, herunder af materiale, der i vidt omfang ikke er knyttet til behandlingen af den konkrete klagesag, fra politiet til Politiklagemyndigheden. Det rejser desuden spørgsmål i forhold til, hvordan politiet i givet fald kan påse, at alene nødvendige oplysninger videregives.

Rigspolitiet kan ligeledes pege på, at politiets registre og systemer som udgangspunkt hverken teknisk eller funktionelt er indrettet til ekstern adgang. Dette betyder i praksis, at der formentligt fortsat vil være et behov for, at oplysninger ”oversættes”, præciseres eller suppleres af politiet, uagtet at der eksisterer en direkte adgang.”

